

عنوان مقاله:

بررسی روابط ساختاری امید، خودکارآمدی تحصیلی و ادراک از جو کلاس با انگیزش تحصیلی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، دوره 14، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

فرزانه میکائیلی منیع - دانشیار روانشناسی تربیتی دانشگاه ارومیه

سوسن مهدوی فر - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

علی عیسی زادگان - دانشیار روانشناسی دانشگاه ارومیه

سعید مهنا - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی روابط ساختاری امید، خودکارآمدی تحصیلی و ادراک از جو کلاس با انگیزش تحصیلی دانش آموزان انجام گرفت. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی (الگویابی علی) بود. کلیه دانش آموزان پایه اول دبیرستان مدارس دولتی شهر ارومیه ($N=11430$) در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۱۳۹۲ جامعه آماری این پژوهش را تشکیل می دادند. روش نمونه گیری، خوشه ای چند مرحله ای بود. تعداد ۱۸۰ نفر دختر و ۲۰۰ نفر پسر مورد مطالعه قرار گرفتند ($n=380$). برای جمع آوری اطلاعات از مقیاس انگیزش تحصیلی هارتر، آزمون امید اسناید، مقیاس خودکارآمدی موریس و پرسشنامه ادراک از جو کلاس تریکت و موس استفاده شد. داده ها با روش الگویابی معادلات ساختاری تحلیل شد. نتایج به دست آمده نشان دادند، مدل ساختاری انگیزش تحصیلی دانش آموزان مدلی روا در جامعه مورد پژوهش است و داده ها برازش مناسبی با مدل نظری دارند ($RMSEA=0.052$). بر اساس این مدل، ۷۹٪ از واریانس انگیزش تحصیلی قابل تبیین است؛ از این رو، جو کلاس بر خودکارآمدی، انگیزش تحصیلی، خودکارآمدی بر امید، خودکارآمدی بر انگیزش تحصیلی و امید بر انگیزش تحصیلی اثر مستقیم معنادار دارند. فقط ادراک از جو کلاس بر روی امید معنی دار نبود؛ در نتیجه، عوامل مذکور می توانند به طور مناسبی انگیزش تحصیلی دانش آموزان را تبیین کنند. بر این اساس، احتمالا می توان انگیزش و عملکرد دانش آموزان را با ارتقای امید و خودکارآمدی تحصیلی ارتقاء بخشید.

کلمات کلیدی:

انگیزش تحصیلی، امید، خودکارآمدی، جو کلاس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466945>

